

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA AGENCIJA ZA POŠTU I
ELEKTRONIČKE KOMUNIKACIJE

Primljeno:	29.12.2010 12:18:00
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
344-01/10-01/1308	-04
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-10-1	1 0

Broj: Us-7454/2010-8

d1245625

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E!

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Markt kao predsjednice vijeća, Smiljana Mikuša i Borisa Markovića kao članova vijeća, te sudskog savjetnika Igora Prokurice kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja T-Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreba, zastupan po punomoćnici Maji Mandić, protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klase: UP/I-344-08/09-01/3 ur. broj: 376-09-09-05 od 19. svibnja 2010., radi odbijanja zahtjeva operatora korisnika za pristup izdvojenoj lokalnoj petlji, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 8. rujna 2010.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Oспоравanim rješenjem tuženog tijela točkom 1. izreke utvrđeno je da tužitelj prilikom ocjenjivanja mogućnosti korištenja širokopojasnih usluga koje su zahtijevali operatori Amis Telekom d.o.o. iz Zagreba, Metronet telekomunikacije d.d. iz Zagreba, i Optima Telekom d.d. iz Zagreba u slučajevima korisnika: Ostoje Gatarića, Darka Milokonje, Marina Panovića, Zore Petričanec, Stjepana Hruška, Jasne Kafka-Končar, Željke Klepo i Dalibora Greganića neopravданo odbio zahtjeve za prijenos broja kod drugog operatora uz izdvajanje lokalne petlje, primjenjujući pri tome iste ili slične uvjete i kriterije ocjenjivanja mogućnosti korištenja širokopojasnih usluga kao u „Uputi broj 123. Sektora za upravljanje uslugama i poslovanje s korisnicima“ od 12. studenog 2008. koju mu je zabranjeno primjenjivati prema rješenju nadzornika elektroničkih komunikacija klase: UP/I-344-08/08-01/00003, ur.broj: 376-04-08-10 od 12. prosinca 2008. Točkom 2. izreke rješenja naloženo je tužitelju da u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja omogući korisnicima iz točke 1. prijenos broja uz izdvajanje lokalne petlje s HT-a na zahtijevanog operatora. Točkom 3. izreke rješenja zabranjeno je tužitelju svako daljnje odbijanje zahtjeva korisnika za prijenosom broja uz izdvajanje lokalne petlje kod drugog operatora primjenom istih ili sličnih uvjeta i kriterija ocjenjivanja mogućnosti korištenja širokopojasnih usluga

kao u „Uputi br. 123. Sektora za upravljanje uslugama i poslovanje s korisnicima“ od 12. studenoga 2008. Točkom 4. izreke rješenja tužitelj je obvezan postupiti prema naloženom iz točke 2. i 3. ovoga rješenja te o učinjenom pisanim putem obavijestiti Hrvatsku agenciju za poštu i elektroničke komunikacije. Točkom 5. izreke rješenja utvrđeno je da u slučaju nepostupanja po ovom rješenju, nadzornik elektroničkih komunikacija izrići će odgovornoj osobi tužitelja upravnu mjeru izraženu u novčanom iznosu u visini do dvadeseterostrukе prosječne plaće u Republici Hrvatskoj u proteklom tromjesečju. Svaka slijedeća upravna mjera izrići će se u dvostrukom iznosu.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj osporava zakonitost rješenja zbog toga što u pobijanom aktu nije pravilno primijenjen zakon, odnosno propis utemeljen na zakonu i zbog toga što se u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog akta nije postupilo prema pravilima postupka što činjenično stanje nije pravilno utvrđeno te što je iz činjenica izведен nepravilan zaključak. Tužitelj u bitnome navodi da nije bilo mjesata pokretanju postupka stručnog nadzora u postupku utvrđivanja ostvarivanja regulatornih obveza određenih odlukom od 17. srpnja 2009.. Tužitelj smatra da tuženo tijelo u ovom slučaju nije imalo zakonske osnove za pokretanje postupka stručnog nadzora te zbog toga smatra da je i pobijano rješenje nezakonito. Tužitelj navodi da tuženo tijelo nepravilno primjenjuje odredbu članka 8. Standardne ponude kada navodi da se postojanje objektivnih mjerila utvrđuje na temelju provedenih ispitivanja i mjerena. To iz razloga što tužitelj smatra da prigodom ocjenjivanja tehničkih mogućnosti za realizaciju usluga i provođenje mjerena nije nužno. Nadalje, tužitelj smatra da je tuženo tijelo povrijedilo odredbu članka 8. Zakona o općem upravnom postupku jer nije saslušalo stranku. Smatra da mu je trebala biti data mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima koje su bile od važnosti za donošenje rješenja. Tužitelj nadalje prigovara nepotpuno i nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju. Nije mu jasno na temelju kojih podataka je tuženo tijelo napravilo stručnu analizu, a temeljem koje je utvrdilo da su za pojedine, u rješenju navedene korisnike, postojali uvjeti za realizaciju zahtjeva za izdvojeni pristup u lokalnoj petlji u svrhu pružanja usluge širokopojasnog pristupa internetu od strane drugih operatora korisnika Standardne ponude.

Predlaže da Sud tužbu uvaži, te poništi osporavano rješenje.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu navodi da je osporavano rješenje doneseno radi utvrđivanja postupanja prema regulatornoj obvezi i pristupa i korištenja posebnih dijelova mreža prema članku 61. Zakona o elektroničkim komunikacijama, odnosno utvrđivanje osnovanosti tužiteljevog odbijanja zahtjeva operatora korisnika za pristup izdvojenoj lokalnoj petlji. Nakon provedenog postupka doneseno je osporavano rješenje na temelju potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu zakona.

Predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba Metronet telekomunikacije d.d. iz Zagreba u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe navodeći argumente i razloge zbog kojih smatra da je osporavano rješenje zakonito te predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba je neosnovana.

Odredbom članka 12. stavka 1. točke 13. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08) propisano je da jedna od nadležnosti Agencije stručni nadzor nad primjenom ovog Zakona i propisa donesenih na temelju ovog Zakona.

Odredbom članka 113. stavkom 1. navedenog Zakona propisano je da stručni nadzor nad primjenom ovog Zakona i propisa donesenog na temelju ovog Zakona, kojima je uredeno obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih veza i usluga na tržištu, ostvarivanje regulatornih obveza operatora sa značajnjom tržišnom snagom, adresiranje i numeriranje, uporaba i kontrola radiofrekvencijskog spektra, gradnja, postavljanje, održavanje i korištenje elektroničkih komunikacijskih mreža, elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme, radijskih postaja i RiTT opreme, mjerjenje i ispitivanje u svrhu utvrđivanja uzroka smetnje te poduzimanje mjera za njihovo uklanjanje, obavlja Agencija.

Iz sadržaja spisa predmeta vidljivo je da je tuženo tijelo u razdoblju od listopada do prosinca 2009. godine zaprimilo predstavke preplatnika i dopise operatora u kojima je navedeno da je tužitelj u razdoblju od 1. listopada 2009. pa do 19. studenoga 2009. odbio veći broj zahtjeva za pristup izdvojenoj lokalnoj petlji s razlogom „nema tehničke mogućnosti“ i „neodgovarajuća kvaliteta parice“. Na temelju navedenih predstavki i dopisa operatora tuženo tijelo je izvjestilo tužitelja o početku stručnog nadzora sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama, radi utvrđivanja osnovanosti odbijanja zahtjeva za pristup izdvojenoj lokalnoj petlji. Tužitelj je na traženje tuženog tijela dostavio očitovanja preplatnika i dokumentacije vezane za navedene prigovore te je tuženo tijelo na temelju zaprimljenih podataka, odnosno stručni nadzornik, napravio stručnu analizu podataka i utvrdio za svakog pojedinog korisnika jesu li postojali tehnički uvjeti za realizaciju zahtjeva za pristup lokalnoj petlji u svrhu pružanja usluge širokopojasnog pristupa internetu od strane drugih operatora. U provođenju i analizi postupka stručni nadzornik je utvrdio da je tužitelj neopravdano odbio zahtjeve preplatnika te je sukladno provedenom nadzoru i doneseno osporavano rješenje. Stručni nadzornik je isto tako utvrdio da je tužitelj prilikom rješavanja zahtjeva primjenjivao kriterije ocenjivanja mogućnosti korištenja širokopojasnih usluga po Uputi 123 čija primjena je bila zabranjena rješenjem nadzornika od 12. prosinca 2008.

Slijedom citiranih zakonskih odredbi i sadržaja spisa predmeta vidljivo je da je tuženo tijelo sukladno svojim zakonskim ovlastima, kao nadležno regulatorno tijelo u materiji od interesa za Republiku Hrvatsku, omogućilo tužitelju da se prije donošenja odluke izjasni o činjenicama bitnim za donošenje odluke te je tužitelju omogućilo dostavu sve potrebne dokumentacije i dokaze za koje smatra da su značajni za donošenje odluke.

Isto tako Sud ocjenjuje da je tuženo tijelo prilikom donošenja odluke pravilno primijenilo zakonite propise utemeljene na zakonu, pravilno i potpuno utvrdilo činjenično stanje te je prilikom donošenja rješenja donijelo pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja te osporavanim rješenjem nije povrijeden zakon na štetu tužitelja.

Stoga su prigovori tužitelja istaknuti u tužbi u potpunosti neosnovani radi čega je temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 53/91, 9/92 i 77/92) tužba odbijena kao neosnovana.

U Zagrebu, 8. rujna 2010.

Zapisničar:
Igor Prokurica, v.r.

Predsjednica vijeća:
Dubravka Markt, v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. T-Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Savska cesta 32
2. Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije, Jurišićeva 13, Zagreb, sa spisom
3. Metronet telekomunikacije d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d
4. Optima telekom d.d., Buzin, Bani 75 a
5. Narodne novine, objava

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

